

Pójdźmy wszyscy do stajenki...

Pójdźmy wszyscy do stajenki
do Jezusa i Panienki.
Powitajmy Małego
i Maryję Matkę Jego.

W ten radosny czas Bożego Narodzenia,
łamiąc się opłatkiem,
wszystkim Parafianom i Gościom
składamy serdeczne życzenia: Wielu łask Bożych, zdrowia,
miłych spotkań i budujących rozmów.
Aby wszystko się darzyło,
a w Nowym 2013 Roku – lepiej było!

Tego Wam życzą Wasi ukochani Duszpasterze

Nasz dom jest zawsze dla Ciebie otwarty

Jest taka tradycja, zapewne nie tylko europejska, że ludzie mający zaufanie do siebie, przyjaciele, wymieniają się kluczami do swoich własnych mieszkań: *Oto klucze do naszego mieszkania, kiedykolwiek będziesz w tej okolicy, nasze mieszkanie jest dla Ciebie otwarte.* Pamiętam swój szok, kiedy pierwszy raz dostałem takie klucze do mieszkania znajomych w Italii, szok tym większy, bo wtedy jeszcze były kłopoty z wyjazdem, a człowiek czuł się niepewnie nawet u siebie, we

własnym domu. Wprawdzie nigdy nie skorzystałem z tych kluczy, ale w międzyczasie wielokrotnie odwiedzałem swoich znajomych i rzeczywiście drzwi do ich domu zawsze były dla mnie szeroko otwarte. Ale właściwie czemu o tym piszę w tym świątecznym czasie? Piszę, zainspirowany tekstem *Jasełek*, na które zostałem zaproszony przez dzieci i Panie z przedszkola z Wróblina (polecam to przedszkole wszystkim Mamom!). Pojawiły się tam takie słowa (oczywiście w odniesieniu do Boga, do Dziecięcia Jezus): *drzwi naszego domu są zawsze dla Ciebie otwarte*. Dla mnie, jako dla kapłana, były to słowa olśniewające (stąd to piszę!), zwłaszcza, że wyśpiewały je malutkie jeszcze dzieci. Czy tylko zostały tego wyuczone przez oddane im Panie z przedszkola, czy też nauczyły się tego od swoich wierzących rodziców, w ich dziecięcych ustach brzmiało to bardzo szczerze i przekonująco. One są już gotowe oddać Panu Bogu klucze do swoich domów. Kiedykolwiek będzie w pobliżu, by mógł wstąpić, zamieszkać, i czuć się jak u siebie. Właściwie to jest podstawowe przesłanie świąt Bożego Narodzenia. Pan Jezus przychodzi na ten świat, do nas, by zamieszkać pośród nas: *Słowo stało się Ciałem i zamieszkało między nami*. No tak, ale gdzie? Pośród świeżych kwiatów? W eucharystycznym tabernakulum? W domach zakonnych? Pan Jezus, nasz największy Przyjaciel, zasługuje na to, byśmy Mu dali zapasowe klucze do naszych mieszkań! Nie tylko na te okazje, gdy będzie gdzieś w pobliżu albo gdy będziemy Go bardzo potrzebowali. Po prostu *na zawsze!* By codziennie z nami wychodził, gdy idziemy do pracy, szkoły, i by zawsze z nami wracał, ba! by wszędzie na nas czekał, i gdy docieramy do naszych miejsc pracy, uczelni (czyli przedszkoli), i gdy znowu wracamy do domu, byśmy mogli Go zawsze tam zastać. Niby to takie proste, oczywiste, a w rzeczywistości dość trudne, gdy pochłania nas wir naszej codzienności. Przeżyć dobrze święta Bożego Narodzenia to oddać Panu Jezusowi, Bożemu Dziecięciu, klucze do własnego serca, do własnego domu. To także przyjąć klucze Pana Boga, do Jego zawsze otwartego dla nas Serca, do tajemnicy Jego życia. **[prob.]**

Uroczystość Pańskiego

Narodzenia

1. Dzisiaj **Uroczystość Narodzenia Pańskiego**. Zapraszamy Parafian i Gości na nieszpory kolędowe o godz. 15:00. Szafarze zanoszą chorym Komunię św. dziś i jutro od godz. 9:30.
2. Jutro drugi dzień świąt Bożego Narodzenia ? wspomnienie św. Szczepana. Porządek Mszy św. niedzielny, bez nieszporów. Po Mszy św. błogosławieństwo owsa. Kolekta będzie na Wydział Teologiczny w Opolu.
3. W tym tygodniu Msze św. sprawowane będą tylko o godz. 8:00.
4. We wtorek czcimy św. Jana ? po Mszy św. błogosławieństwo wina. W środę wspomnienie św. Młodzianków ? zapraszamy wszystkie dzieci i gimnazjalistów na Mszę św. o godz. 10:00. Po Mszy św. dzieci otrzymają specjalne błogosławieństwo. **W piątek przypada święto Świętej Rodziny.**
5. **W sobotę kończymy Rok Pański 2011.** Zapraszamy na Mszę św. dziękczynną z nabożeństwem przebłagalnym o godz. 17:00. Podziękujemy Panu Bogu za wszelkie łaski otrzymane w tym kończącym się roku.
6. **W przyszłą niedzielę rozpoczynamy Nowy Rok 2012.** Jest to dzień poświęcony św. Bożej Rodzicielce Maryi a także Światowy Dzień Modlitwy o Pokój ? święto nakazane. Porządek Mszy św. niedzielny, bez Mszy św. o godz. 7:00 i nieszporów. Kolekta przeznaczona będzie na potrzeby Seminarium Duchownego i Kurii w Opolu.
7. Wyrazy wdzięczności składamy dzieciom, młodzieży i dorosłym za udział w Roratach, za złożone ofiary na Fundusz Obrony

Życia i potrzeby naszej parafii. Dziękujemy za przygotowanie i przywiezienie choinek, za dary na stół plebanijny i nadesłane życzenia świąteczne. Panu Piotrowi Długoszowi dziękujemy za prace dekarские wykonane przy plebanii. Paniom z Caritas dziękujemy za przygotowanie Wigilii dla mieszkańców Wróblina. Mariankom dziękujemy za posprzątanie kościoła, a w piątek na godz. 16:00 do sprzątania zapraszamy mieszkańców ul. Krzyżowej.

8. Zapraszamy do nabycia świąteczno ? noworocznego ?Gościa Niedzielnego? w cenie 7 zł (dwa numery w jednym).

Boże Narodzenie i nasze życie duchowe

Święta Bożego Narodzenia, chyba bardziej niż każde inne święta, poruszają w ludziach to co najbardziej duchowe. Niektórzy z tego powodu nawet boją się tych świąt, szukają sposobu, by się jakoś przez ten *problem* prześliznąć i *mieć to już za sobą*. Owszem, Boże Narodzenie to niepowtarzalny nastrój, to widok ciepłych kolorów choinki, najpierw jej strojenie, również wzruszenia związane z łamaniem się opłatkiem, szukanie prezentów, to także wszechobecna, specyficzna muzyka, która świątecznie nastraja. Z tego powodu niektórzy mówią nawet o *magicznej* atmosferze świąt Bożego Narodzenia. Tymczasem są to święta, które z magią nie mają nic wspólnego, które w zupełnie wyjątkowy sposób dotykają w człowieku tego, co w nim jest duchowe, święte. W końcu, choć wielu dzisiaj już nie bierze tego pod uwagę, są to święta Bożego Narodzenia, a więc dotyczą Boga, Jego pojawienia się, zamieszkania pośród nas, w nas, w naszej duszy. Owszem, Jego narodzenie wprowadziło wiele zamieszania w tę naszą ludzką

rzeczywistość, nie wszyscy chętnie otwierali dla Niego progi swoich domów. Nie znalazł miejsca w gospodzie, motelu, hoteliku, zajeździe? On szukał miejsca w ludzkim sercu, w domu, którym jest ludzka dusza. I nadal szuka. Do świąt Bożego Narodzenia chrześcijanie przygotowują się już duchowo przez Adwent. Pan Bóg tylko czasami przychodzi z zaskoczenia. Bóg nie jest intruzem, który wdiera się w historię człowieka. Bóg jest Gościem ludzkiej duszy, zapowiada swoje przyjście. Adwent, to wołanie Pana Boga, który już się zbliża do ludzi, ale także wołanie człowieka, który Boga potrzebuje, nie potrafi się bez Niego obejść. Dlatego na Roratach słyszymy, że *oto Pan Bóg przyjdzie*, i prosimy, wołamy: *Przyjdź Panie Jezu*. W ten sposób przygotowujemy w naszej duszy miejsce dla Pana Boga, który chce być z nami. Duchowe przygotowanie i przeżywanie Bożego Narodzenia to również otwarcie serca na sakramenty święte. Idę do spowiedzi żeby przygotować Mu miejsce w swoim sercu. By najpełniej, jak to możliwe, móc się z Nim zjednoczyć w Komunii świętej. Komunia święta jest przyjmowaniem Boga, który przychodzi do mnie, do mojej duszy. To wszystko sprawia, że ulegamy nie tylko *magii* świąt, ale przeżywamy je najbardziej duchowo, otwierając własne serce, duszę Panu Jezusowi. Wspólne śpiewanie kolęd w domu, kościele, pełne prostej wiary, wieczerza wigilijna z rodziną, najbliższymi, serdeczne łamanie się opłatkiem, modlitwa wspólna przed tym świętym posiłkiem, wszystko to stanowi o niepowtarzalnej duchowości zbliżających się świąt. Niech Bóg da nam łaskę duchowego przeżycia tych świąt. **[prob.]**

Życzenia świąteczne

Naraz stanął przy nich anioł Pański i chwała Pańska zewsząd ich oświeciła, tak że bardzo się przestraszyli. Lecz anioł rzekł do nich: Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość

wielką, która będzie udziałem całego narodu: dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz, Pan.
/Łk 2,9-11/

To Bóg sam objawia nam, kim jest. On sam, w głosie sumienia, w poruszeniach duszy, objawia swoje zamiary względem każdego człowieka, objawia swoją wolę. Błogosławionych Świąt Bożego Narodzenia oraz czujności serca i duszy na Boże natchnienia, w Nowym Roku 2011.

Błogosławionych Świąt i szczęśliwego Nowego Roku życzy ksiądz proboszcz Piotr Pierończyk z księdzem wikarym Andrzejem, księdzem kapelanem Krzysztofem i księdzem Janem Chodurą – rektorem kościoła w Świerkli.

Gaudete in Domino – Radujcie się w Panu

Już dzisiaj, więcej niż tydzień przed Bożym Narodzeniem, Kościół wzywa nas do radości: Gaudete. Rozglądając się wokół siebie, obserwując gorączkę przedświąteczną w sklepach – choinki, które już od miesiąca błyskają kolorami, stawiamy sobie pytanie, czy ta radość Kościoła nie jest aby spóźniona albo może przedwczesna, a może nawet trochę nieestosowna, bo wielu ma już tego wszystkiego dość. Radość Kościoła jest właściwa, jest całkiem na miejscu, a jest to radość różowa (kolor szat liturgicznych), jak kolor nieba o świcie (różowy) zapowiadający blask przyjścia Chrystusa. Kolor nadchodzącej Światłości. Chrystus Zbawiciel jest dla nas Światłością jak wschodzące Słońce. Oj, roi się dzisiaj od różnego typu daltonistów, którzy już nie potrafią rozróżniać kolorów, a różowy kolor co najwyżej kojarzy im się z lalką Barbie. Nie tylko nie rozróżniają kolorów, ale i religii, bogów, bożków. Biały myli im się z czarnym. To taki egzystencjalny, czyli po prostu życiowy daltonizm. Dlatego, kto chce, może dzisiaj zacząć od nowa, od świtu, od różowego koloru zwiastującego narodziny Światłości, w świetle której (i tylko w świetle której!) możemy rozpoznać i nazwać wszystkie kolory po imieniu: czarne jako czarne, białe i zielone, i czerwone, i złote i brudne, i czyste i brzydkie. Jasne i ciemne.